

NASPAĆ SIĘ (7) *vb pf*

się (6), się (1).

Oba a jasne.

inf naspać się (1). \diamond *fut 2 sg* naśpisz się (1). \diamond *2 pl* naśpicie się (1). \diamond *praet 1 sg m* naspiałem się (1). \diamond *3 sg m* naspiał się (2). *n* naspiało się (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

Pf od „spać” z formantem *na-* + *się* wyrażającym dosyt; *somno ad satietatem indulgere Cn* (7) : *Iam śpał á na śpałem śie TarDuch D7v; HistRzym 12 [2 r.];* Máło też o tym [*ciało*] myśli ielli ná pítrey kółdrze ábo ná prostym wezglówku śpáło/ kilo iż śmáczno śpáło/ álbo iż śie náśpáło. *RejZwierc 105v; náśpířz śię gdy bitwy wygrałz á woyná śię łkończy. SkarKaz 7b.*

Zwroty: »mało się naspać« (1): *Malo śie naśpicie/ botz iuż Iudáfs z miafta wychodzi OpecŻyw 104v.*

»do wolej się naspać« (1): *Somno saciatus, Do woley śie náśpał. Mqcz 369b.*

Formacje współrdzenne cf SPAC.

Cf NIENASPANY